

A variánskombinációkat is feltüntető „a” térképlap szerint az országhatárnak a magyarországi és a romániai települések között nagyobb a szerepe; a magyarországi és a kárpátaljai kutatópontok adatai közelebb állnak egymáshoz: a váltótő (*erdeje*) megléte itt nagyobb arányú. Az *erdője* : *erdeje* változatainak előfordulása regionális és lokális különbségeket is mutat (Tiszabecs–Tiszaújlak a határvonal). Rozsálytól délre a toldalékmorféma előtt a relatíve szabad tőváltozat nagyobb arányban jelenik meg, Rozsály, Csengersima, Bátorliget adatai az *erdője* : *erdeje* egymás mellett éléséről tanúskodnak. Az *erdője* legnagyobb arányban Börvelyben, a fiatalok, a közép- és felsőfokú végzettségűek többségének nyelvhasználatában jelentkezik, de minden életkorú és iskolai végzettségű adatközlőtől kaptunk rá adatot. A többes adatok, valamint az egyalakú tőváltozat a magasabb iskolai végzettséghez köthető (vö. pl. Bátorliget, Tiszabecs, ill. Börvely adatai). A váltótőhöz kapcsolódó kombináció (*erdeje*) változat az idősebb (l. pl. Lónya, Bótrágy, Tiszabecs, Bátorliget, Szamosdara, Kispeske) és alacsony végzettségű adatközlők (pl. Lónya, Bótrágy, Kispeske, Barabás, Tiszabecs) sajátja.

A legtöbb gyűjtőhelyre igaz, hogy főleg a fiatalok és a középkorúak nyelvhasználatát jellemzi az egyalakúsodási folyamat.

A különösen Tiszaújlakot és Bátorligetet jellemző viszonylag nagyobb számú kettős adat miatt érdemesnek látszott a variánskombinációk nélküli „b” térképlap elkészítése is. A függő és független változók korrelációja nem változott, de jobban érzékelhető, hogy az átmenetiség mindkét településen az egyalakúsodási tendencia erősödését sejteti.

(A *erdője* : *erdeje* két térképlapja – összehasonlítva a *sárgarépa* kombinációs és kombináció nélküli térképlapjával – mutatja a morfológiai és a lexikai jelenségek variabilitási lehetőségei közötti különbséget is.)